

5

+

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

ODDZIAŁ OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

TAJNE

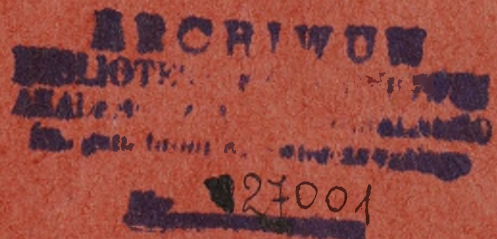
Egz. -Nr **1**

II

kpt. dypl. Edmund PIĄTKOWSKI

Temat: ORGANIZACJA I PROWADZENIE DZIAŁAŃ
BOJOWYCH PRZEZ WOJSKA RADIOTECHNICZNE
KORPUSU OPK

(Skrypt wykładu)

27001

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Swierczewskiego

ODDZIAŁ OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

" ZATWIERDZAM "

SZEF KATEDRY WOJSK OPK

płk dr Jan UCHAŃSKI

Dnia 1964 r.

Egz. nr. 1

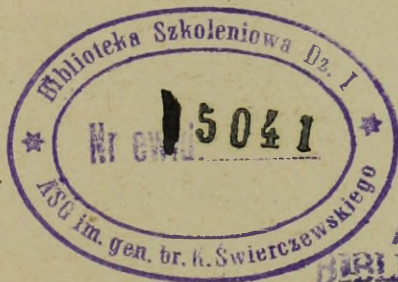
Przełoż. pot 12357
▽

kpt. dypl. Edmund PIATKOWSKI

" Organizacja i prowadzenie działań bojowych przez wojska
radiotechniczne korpusu OPK ".

/skrypt wykładu/

Porzeczka wydawnicza nr

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

Nr 827001

Treść zagadnień

1. Wstęp
2. Przeznaczenie, zadania i zastosowanie bojowe wojsk radiotechnicznych korpusu OPK.
3. Praca szefostwa wojsk radiotechnicznych korpusu podczas planowania użycia bojowego wojsk r/techn.
4. Prowadzenie działań bojowych przez wojska radiotechniczne korpusu OPK.

I. W S T Ę P

Wojska radiotechniczne wchodzące w skład korpusu OPK są jednym z podstawowych rodzajów wojsk. Przeznaczone są do realizacji zadań radiolokacyjnego rozpoznania nieprzyjaciela powietrznego, powiadamiania aktywnych środków OP, sąsiadów i innych rodzajów wojsk i obiektów na obszarze korpusu oraz zabezpieczenie naprowadzania lotnictwa myśliwskiego na cele powietrzne.

Współczesna wojna może rozpocząć się niespodziewanym atakiem z powietrza. W związku z tym wojska radiotechniczne nie tylko korpusu OPK ale i całego systemu OP koalicji państw znajdują się w stałej gotowości bojowej i w sposób ciągły prowadzą rozpoznanie przestrzeni powietrznej jeszcze w okresie pokojowym. W zależności od sytuacji jaka zaistnieje w danym okresie wojska radiotechniczne korpusu OPK pełnią dyżury bojowe odpowiednią ilością sił i środków.

Istotnym zagadnieniem będzie więc organizacja działań WRT z uwzględnieniem konkretnych sytuacji zarówno okresu pokojowego jak i w czasie wojny. Podstawą powodzenia współczesnej obrony powietrznej korpusu OPK w czasie wojny, a zwłaszcza w jej początkowym okresie będzie niewątpliwie realnie zorganizowany i sprawnie działający system radiolokacyjny rozwinięty w czasie pokoju.

II. PRZEZNACZENIE, ZADANIA I ZASTOSOWANIE BOJOWE WOJSK
RADIOTECHNICZNYCH KORPUSU OTK

Skuteczne prowadzenie działań bojowych przez korpus OTK oraz osiągnięcie w nich zdecydowanego celu - rozgromienie nieprzyjaciela powietrznego, jest niemożliwe bez sprawności działającego i niezawodnego, radiolokacyjnego systemu wykrywania, powiadamiania i naprowadzania. System radiolokacyjny jest jednym z głównych czynników określających skuteczność ochrony przez korpus OTK przysiadającego mu rejonu. Wojska radiotechniczne korpusu OTK przeznaczone są do organizacji radiolokacyjnego systemu wykrywania, powiadamiania i naprowadzania. Wykonują one następujące zadania:

- prowadzą radiolokacyjną obserwację przestrzeni powietrznej w celu wykrycia nieprzyjaciela na maksymalny zasięg działania środków radiolokacyjnych;
- powiadamiają o nieprzyjacielu powietrznym wojska korpusu oraz zainteresowane, współdziałające oddziały, związki taktyczne i operacyjne oraz sztaby OTK;
- prowadzą bezpośrednio radiolokacyjne zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa myśliwskiego oraz artylerii i pododdziałów przeciwdziałania radioelektromagnetycznego korpusu.

Oprócz tego, wojska radiotechniczne korpusu OTK mogą być wykorzystane w celu zabezpieczenia lotów własnego lotnictwa oraz obserwacji sytuacji nasennej /morakij/ i meteorologicznej.

1. Radiolokacyjna obserwacja przestrzeni powietrznej w celu wykrycia nieprzyjaciela powietrznego przez wojska radiotechniczne korpusu OTK obejmuje:

- wykrycie na czas oraz rozpoznanie środków napadu powietrznego przeciwnika na podejściach do rejonu korpusu oraz w rejonie działań korpusu;
- ciągłe śledzenie za lotami środków napadu powietrznego nieprzyjaciela na maksymalny zasięg działania stacji radiolokacyjnych;

- systematyczne określenie bieżących współrzędnych celów powietrznych oraz dane określające ich charakterystyki i przedstawienie tych danych na stanowiska dowodzenia;
- w rejonach przygranicznych /przyfrontowych/ w zakresie ^{określenie} straż wykrywania stacji radiolokacyjnych prawdopodobnych miejsc /rejonów/ rozmieszczenia lotnisk i poligonów startowych rakiet nieprzyjaciela, a także obserwacje działalności lotnictwa nieprzyjaciela basując na tego w pobliżu granic państwowych /strefy frontowej/.

2. Powiadomienie o nieprzyjaciela powietrznym przez wojska radiotechniczne korpusu obejmuje:

- doprowadzenie do wojsk korpusu informacji o nieprzyjaciela powietrznym od rozpoznających się z czasem określonych rubieży /w rejonach przygranicznych i przyfrontowych od momentu wykrycia przez stacje radiolokacyjne/;
- doprowadzenie do wojsk korpusu oraz do zainteresowanych wojsk danych o działalności własnego lotnictwa myśliwskiego;
- doprowadzenie do zainteresowanych wojsk i sztabów oraz sztabów OPK informacji o nieprzyjaciela powietrznego.

Powiadomienie powinno być aktualne, oparte na wykorzystaniu najnowszych oraz pewnych i niezawodnych środków łączności.

3. Radiolokacyjne zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa myśliwskiego przez WRZ korpusu obejmuje:

- powiadomienie na czas stanowisk dowodzenia i PN lotnictwa myśliwskiego o sytuacji powietrznej i dane niezbędne do oceny sytuacji powietrznej oraz do podjęcia decyzji na przechwycenie nieprzyjaciela powietrznego i jego zniszczenie;
- ciągłą obserwację własnych samolotów lotnictwa myśliwskiego, poddawanych na przechwycenie nieprzyjaciela powietrznego, określenie ich współrzędnych i przekazywanie o nich danych w radiowych kierunkach meldowania, celem wykorzystania ich przez zainteresowane stanowiska dowodzenia;

x/ przekazywane meldunki w postaci: Nr OPK własnych samolotów, kwadrat mapy według siatki OPK, wysokość, indeks i czas.

- obserwację własnych samolotów znajdujących się w strefach dyktowania lub wykonujących rozpoznanie powietrzne;
- obserwację za samolotami lotnictwa myśliwskiego podczas wykonywania przez nich manewrów lotniskowego i zabezpieczenie stanowisk dowodzenia w niezbędne dane radiolokacyjne;
- zabezpieczenie stanowisk dowodzenia i punktów naprowadzania lotnictwa myśliwskiego w radiolokacyjne dane^{z/} niezbędne dla bezpośredniego naprowadzania własnych samolotów na nieprzyjaciela powietrznego;
- zabezpieczenie stanowisk dowodzenia i punktów naprowadzania LM w dane umożliwiające wzmocnienie orientacji załóg, które w walce lub innych okolicznościach utraciły czas doprowadzenia ich do lotniska lądowania.

Radiolokacyjne zabezpieczenie działań artylerii rakietowej i lotniczej korpusu przez wojska radiotechniczne obejmuje:

- powiadamianie na czas stanowisk dowodzenia artylerii o nieprzyjaciela powietrznym, celem oceny sytuacji powietrznej oraz doprowadzenie podległych sił i środków do gotowości bojowej i otwarcie ognia;
- zabezpieczenie bez przerw stanowisk dowodzenia artylerii w razie konieczności otrzymywanie radiolokacyjnych danych dla zwalczania celów w wypadku wspólnego rozdzielenia stanowisk dowodzenia artylerii i posterunków radiolokacyjnych.

Radiolokacyjny system wykrywania i naprowadzania wojska radiotechniczne organizują w okresie pokojowym, który składa się z:

- ugrupowania środków radiolokacyjnych na pozycjach posterunków radiolokacyjnych;
- systemu dowodzenia;

x) zabezpieczenia sytuacji powietrznej ze wskaźnika Rd5 zakresu poprzez aparaturę RL-30 na PPN lub PPSD /PSD/, według których ze wskaźników przeprowadza się naprowadzanie LM przez nawigatorów operatorów.

- systemu głównych posterunków wojsk radiotechnicznych, rozlokowanych wspólnie ze stanowiskami dowodzenia lotnictwa myśliwskiego oraz artylerii rakietowej.

Organizacja radiolokacyjnego systemu wykrywania, posiadania i naprowadzania korpusu OIK oraz wspólnie rozlokowanie stanowisk dowodzenia różnych rodzajów wojsk pozwala na:

- ekonomiczniejsze wykorzystanie posiadanych środków radiolokacyjnych;
- jednolite zrozumienie sytuacji powietrznej przez poszczególne grupy dowodzenia rodzajami wojsk;
- zachowanie scentralizowanego dowodzenia wojskami korpusu.

Radiolokacyjny system wykrywania, posiadania i naprowadzania organizowany przez wojska radiotechniczne korpusu OIK powinien być:

- zgodny z zamierzeniem prowadzenia działań bojowych przez korpus OIK;
- zgodny z taktyczno-operacyjnym ugrupowaniem wojsk korpusu OIK;
- odpowiednio zorganizowany z taktycznymi możliwościami ugrupowania wojsk korpusu oraz z ich możliwościami ogniowymi;
- odpowiednio pewny i żywotny;
- zorganizowany zgodnie ze specyfiką rejonu działań bojowych korpusu;
- zorganizowany minimalną ilością sztuk środków radiotechnicznych.

Zgodność radiolokacyjnego systemu korpusu z zamierzeniem prowadzenia działań bojowych oznacza, że system radiolokacyjny powinien być zorganizowany odpowiednio z miejscem i przeznaczeniem korpusu, jakie zajmuje w ogólnym systemie armii OIK.

W związku z tym w zależności od zajmowanego rejonu działań bojowych przez korpus OIK system radiolokacyjny powinien posiadać:

- w korpusie I rzutu operacyjnego wojsk OIK;
- przygraniczną radiolokacyjną strefę wykrywania, której dolna ciągła granica radiolokacyjnego pola powinna wynosić 300-500 m;

- wewnętrzną strefę dyskurowania, której ciągła dolna granica radiolokacyjnego pola powinna wynosić 500 m;
- w korpusie II rzutu operacyjnego wojsk OFK; wzdłuż linii rozgraniczenia z korpusami I rzutu operacyjnego dolna ciągła granica radiolokacyjnego pola powinna wynosić 500 m;
- zewnętrzny rejon działań dolna granica powinna wynosić 1000-1500 m.

W każdym wypadku, kiedy rejon działań bojowych korpusu styka się z sąsiednimi systemami państw socjalistycznych, system radiolokacyjny powinien być ściśle powiązany z radiolokacyjnymi systemami państw socjalistycznych.

Zorganizowanie radiolokacyjnego systemu wykrywania, posiadania i naprowadzania korpusu zgodnie z taktyczno-operacyjnym ugrupowaniem wojsk polega na tym, aby zorganizowany system radiolokacyjny wynikał z potrzeby ugrupowania wojsk korpusu oraz zabieży wprowadzenia do walki lotnictwa myśliwskiego. Pasa tym, aby nie ograniczać taktycznego manewru środkami ogniowymi. Wobec tego organizując system radiolokacyjny korpusu OFK należy dążyć do:

- zorganizowania bardziej nasyczonego ugrupowania i użycia bardziej doskonałych stacji radiolokacyjnych oraz środków dowodzenia na najbardziej zagrożonych kierunkach operacyjno-powietrznych i na podejściach szczególnie ważnych osłanianych rejonów oraz obiektów;
- racjonalnego wykorzystania pododdziałów radiotechnicznych posiadających w swoim wyposażeniu odpowiedni sprzęt radiolokacyjny zabezpieczający skutecznie działania poszczególnych pododdziałów wojsk korpusu w pobliżu ich miejsc rozmieszczenia, podczas zwalczania nieprzyjaciela powietrznego;
- rozmieszczenia głównych posterunków wspólnie ze stanowiskami dowodzenia aktywnych środków korpusu, które są koordynatorami działań w granicach określonego np. PPS rejonu np. PPSD;

- możliwości wykorzystania systemu radiolokacyjnego korpusu przez inne rodzaje sił zbrojnych rozmieszczone w rejonie działań bojowych korpusu, np. środki OP wojsk, Marynarki Wojennej itp.

Zorganizowanie radiolokacyjnego systemu korpusu zgodnie z potrzebami ugrupowania konieczne jest z tego względu, że w czasie prowadzenia działań bojowych przez korpus OFK w zależności od wytwarzających się sytuacji bojowych stosuje się szeroki manewr siłami i środkami lotnictwa myśliwskiego niekiedy nawet kilkakrotnie w ciągu doby. W związku z tym zabezpieczenie naprowadzania lotnictwa myśliwskiego powinno być zapewnione, tak z lotnisk zasadniczych, jak również i ze wszystkich lotnisk zapasowych. Wobec tego rozmieszczenie radiolokacyjnych posterunków powinno być tak ustalone, aby istniało dogodne zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa myśliwskiego nad całym rejonem działań bojowych korpusu.

W okresie zagrożenia oraz w początkowym okresie wojny w rejonie działań bojowych korpusu bazują ogólnowojskowe związki taktyczne, które mogą wykonywać manewr do rejonów pośredkowania armii lub Frontu, wobec tego system radiolokacyjny korpusu OFK powinien zapewnić im utrzymywanie informacji o sytuacji powietrznej oraz zapewnić otwarcie ognia na czas ich środków OP.

To samo zagadnienie odnosi się także w stosunku do marynarki wojennej podczas przepływu konwojów morskich oraz innych wykonywanych przez nią działań bojowych.

Zorganizowanie radiolokacyjnego systemu zgodnie z taktycznymi możliwościami ugrupowania wojsk korpusu i ich możliwościami ogniowymi polega na tym, aby:

- system radiolokacyjny odpowiadał wymogom zabezpieczenia odpowiedniego promienia informowania o nieprzyjaciolu powietrznym;
- zabezpieczać spalanie celów powietrznych na wszystkich wysokościach, na których wykonywać mogą loty;
- zabezpieczać odpowiednią zdolność przepustową informacji i jej dokładność.

Wymagania stawiane w stosunku do systemu radiolokacyjnego odnośnie promienia dostarczanej informacji o nieprzyjacielu powietrznym charakteryzują się tym, aby początek informacji dostarczanej przez system radiolokacyjny opracowywany przez główne posterunki wojsk radiotechnicznych zabezpieczał doprowadzenie wojsk korpusu do gotowości bojowej, celem skutecznego zwalczania nieprzyjaciela powietrznego. Promień informacji powinien zabezpieczać zniszczenie celów powietrznych na rubieżach wskazanych.

Zasięg promienia dostarczanej informacji o nieprzyjacielu powietrznym określa się konkretnymi wymogami, które zależą od:

- charakteru środków напаła powietrznego, ich wysokości lotu i szybkości;
- możliwości egzystujących aktywnych środków korpusu;
- możliwości posiadanych środków radiolokacyjnych przez wojska radiotechniczne korpusu;
- możliwości środków radiolokacyjnych posiadanych przez sąsiednie korpusy;

Zasięg promienia informacji w przygranicznych rejonach od strony granicy państwowej ograniczony jest zasięgiem wykrywania stacji radiolokacyjnych, przygranicznych posterunków radiolokacyjnych.

W związku z tym przygraniczne posterunki radiolokacyjne powinny posiadać w swoim wyposażeniu stacje radiolokacyjne dalekiego zasięgu, rozmieszczone w pobliżu granic państwowych. Na kierunkach nadmorskich w miarę możliwości powinny być wykorzystane dozory radiolokacyjne na okrętach marynarki wojennej oraz dozory radiolokacyjne rozmieszczone na samolotach.

W celu zwiększenia promienia informacji o nieprzyjacielu powietrznym wykorzystuje się dane od sąsiednich korpusów OPL oraz związków taktyczno-operacyjnych i operacyjnych sąsiednich systemów państw socjalistycznych. Oprócz tego wykorzystuje się dane z środków rozpoznania radiotelegraficznego i innych środków informacji.

Zabezpieczenie zwalczania celów powietrznych na wszystkich wysokościach dla nich dostępnych obejmuje:

- wykrycie na czas celów powietrznych oraz użycie środków ogniowych korpusu na wszystkich możliwych praktycznych wysokościach lotu nieprzyjaciela powietrznego;
- zabezpieczenie użycia środków ogniowych na małych wysokościach poprzez wykorzystanie stacji radiolokacyjnych posiadających najlepsze zasięgi na małych wysokościach oraz wykorzystanie do tego specjalnych stacji radiolokacyjnych lub poprzez zmniejszenie odległości pomiędzy posterunkami radiolokacyjnymi;
- zabezpieczenie użycia środków ogniowych na wysokościach stratosferycznych poprzez wykorzystanie stacji radiolokacyjnych posiadające duże pokrywy wykrywania i ciągłego prowadzenia.

Organizację radiolokacyjnego systemu w celu zabezpieczenia użycia środków ogniowych na małych wysokościach przeprowadza się dla przykrycia ważnych ośrodków administracyjno-politycznych i przemysłowych oraz obiektów w zasadzie tylko w tym wypadku jeżeli środki ogniowe Korpusu mają możliwości ich zwalczania. Jako zasadę przyjmuje się organizację systemu radiolokacyjnego na małych wysokościach w rejonach przygranicznych oraz na najbardziej ważnych kierunkach operacyjno-powietrznych.

Zabezpieczenie odpowiedniej przepustowości informacji i jej dokładności wymaga, aby:

- główny posterunek wojsk radiotechnicznych korpusu mógł meldować na GSD o wszystkich celach powietrznych, które jednocześnie mogą działać w rejonie korpusu oraz powiadamiać o nich podległe pododdziały i oddziały, a także sąsiadów i zainteresowanych;
- główny posterunek wojsk radiotechnicznych korpusu był w stanie prowadzić wszystkie własne samoloty podporucane na przechwycenie nieprzyjaciela powietrznego.

Możliwości jednoczesnego prowadzenia samolotów własnych powinny być tak rozwiązane, aby nie limitowały ilości podporucanych samolotów lub nie zabezpieczały scentralizowanego dowodzenia lotnictwem myśliwskim.

Określić iloscią jednocześnie działających celów powietrznych w rejonie korpusu można na podstawie:

- możliwości nieprzyjaciela /posiadanych przez niego środków napadu powietrznego na poszczególne kierunkach operacyjno-powietrznych/;
- ważności określonego rejonu;
- położenia rejonu w stosunku do bazowania środków napadu powietrznego;
- odległości granic państwowych;
- ważności obiektów znajdujących się w rejonie korpusu;
- wielkości przydzielanego rejonu;
- możliwości przeciwnika w zakresie pokonania systemu obrony korpusu.

Celem zabezpieczenia odpowiedniej przepustowości w zakresie meldowania i powiadamiania przez główny posterunek wojak radiotechnicznych korpusu wykorzystuje się jednocześnie kilka kanałów łączności przewodowej i radiowej.

Najdogodniejszym rozwiązaniem w zakresie przepustowości informacji jest zastępowanie w systemie radiolokacyjnym automatycznych lub zautomatyzowanych systemów odczytywania danych ze stacji radiolokacyjnych oraz ich przekazywanie. W tym wypadku zdolność przepustowa informacji zależy będzie od typu wykorzystanej aparatury.

Celem zabezpieczenia środków ogólnych korpusu (szczególnie LM) z wymaganą częstotliwością meldunków o celach powietrznych wykorzystuje się radiolokacyjne stacje posiadające dużą stosunkowo zdolność informacyjną oraz wielokanałowe środki łączności przewodowej i radiowej. Poza tym stosuje się umieszczenie wskaźników radiolokacyjnych na PPN, PPSD i PBO w retranslacją danych od RLS. W wypadku kiedy aktualne ugrupowanie wojak radiotechnicznych nie pozwala na wykorzystanie retranslacji danych od RLS oraz wykorzystanie wyniesionych wskaźników stosuje się autonomiczne stacje radiolokacyjne /nie wchodzące w skład systemu wykrywania zakresu cm. typu P-30, P-35/, które przydzielą się dla pułków LM.

Podczas wykorzystania automatycznych lub sautozmatyzowa-
nych kompleksowych systemów obiegu informacji o sytuacji
powietrznej oraz naprowadzania autonomicznych RLS nie wyko-
rzystuje się do zabezpieczenia działań IM.

Dokładność przekazywanej informacji oraz jej odtwarzane
przez system radiolokacyjny wymagana jest z tych
względów, aby błędy parame-
trów celów nie przewyższały de-
puzeczalnych granic w celu skutecznego wykorzystania środków
ogniowych korpusu /w tym szczególnie lotnictwa myśliwskiego/.
Odtwarzanie sytuacji w systemie kwadratów siatki OPK nie
jest dokładne.

Informacja o sytuacji powietrznej odtwarzana w syste-
mie kwadratów siatki OPK na planszetach stanowisk dowodzenia
przeznaczona jest tylko do oceny sytuacji powietrznej i podję-
cia decyzji na wykorzystanie środków ogniowych korpusu oraz
przydzielenia celów do zwalczania poszczególnym stanowiskom
dowodzenia oddziałów i węzłów naprowadzania. Dokładność prze-
kazywanej radiolokacyjnej informacji wykorzystywanej dla
bezpośredniego użycia środków ogniowych w każdym wypadku
określa się konkretnymi wymaganiami środków ogniowych. Np.
dla samolotów lotnictwa myśliwskiego posiadających celowniki
radiolokacyjne warunek wykrycia celu określa się worem:

$$\alpha_{wykr} = 180^\circ - \frac{\beta}{2} - \Delta\alpha$$

gdzie: α_{wykr} - graniczny kąt kursowy celu w zakresie wykrywa-
nia /granica strefy wykrywania/.

β - kąt obserwacji celownikiem radiolokacyjnym

$\Delta\alpha$ - kursowy błąd naprowadzania /różnica kursowa
myśliwca i celu/.

Zwiększenie dokładności przekazywanej informacji podczas reali-
zacji powiadomienia uzyskuje się drogą:

- zmniejszenia pośrednich instancji przyjmowania i opra-
cowywania meldunków o sytuacji powietrznej;
- skrócenia czasu obiegu informacji;
- zwiększeniem zdolności przepustowej kanałów łączności
oraz zmniejszeniem dyskretności przekazywania;
- wykorzystania bezpośrednich linii łączności;

- podniesienia stanu wyszkolenia osobowego wojsk radiotechnicznych korpusu;
- wykorzystania automatycznych lub zautomatyzowanych układów odczytywania i przekazywania radiolokacyjnych danych.

Odpowiednia żywotność oraz niezawodność działania radiolokacyjnego systemu korpusu WK polega na tym, aby wojskom radiotechnicznym zapewnić nieprzerwalne wykonanie zadań we wszystkich warunkach sytuacji bojowych.

Wysoki stopień żywotności systemu radiolokacyjnego korpusu osiąga się poprzez:

- organizację odpowiedniego ugrupowania wojsk radiotechnicznych korpusu;
- organizację niezawodnego i ciągłego systemu dowodzenia WK korpusu;
- zabezpieczenia wysokiego stopnia odporności na zakłócenia radioelektroniczne;
- zabezpieczenie wysokiego stopnia sprawności eksploatacyjnej środków radiolokacyjnych oraz środków łączności radiowej;
- przeprowadzenie przedsięwzięć w zakresie obrony przed środkami masowego rażenia;
- organizację przedsięwzięć i ich realizację w zakresie utrudnienia rozpoznania radioelektronicznego;
- organizację w samodzielnym batalionach radiotechnicznych oraz korpusie odwołać się i środków radiotechnicznych oraz łączności.

Odpowiednie ugrupowanie wojsk radiotechnicznych korpusu WK zapewniające żywotność radiolokacyjnego systemu korpusu osiąga się poprzez:

- rozwinięcie posterunków radiolokacyjnych oraz głównych posterunków siła od obiektów na które możliwe jest działanie nieprzyjaciela z powietrza jak również z ziemi;
- zorganizowanie bardziej nasyconego ugrupowania środków radiolokacyjnych na najbardziej zagrożonych kierunkach operacyjno-wojennych, wykluczając możliwość naruszenia systemu radiolokacyjnego poprzez uszkodzenie poszczególnych posterunków radiolokacyjnych lub głównych posterunków radiolokacyjnych środków radiotechnicznych;

- rozskoordynowanie elementów głównych posterunków oddziałów radiotechnicznych oraz elementów ugrupowania posterunków radiolokacyjnych.

Organizację miejscowego i ciągłego systemu dowodzenia wojskami radiotechnicznymi korpusu osiąga się poprzez:

- urządzenie i wyposażenie zapasowego głównego posterunku WRT korpusu oraz zapasowych głównych posterunków batalionów radiotechnicznych, a także zapasowych pozycji dla posterunków radiolokacyjnych;
- organizację przekazania dowodzenia radiolokacyjnymi posterunkami sąsiednim batalionom radiotechnicznym w wypadku obywatelskich głównych posterunków;
- organizację przekazania dowodzenia grupom rezerwowym dowodzenia korpusu znajdujących się na przeznaczonych PSD, w wypadku obywatelskich SD korpusu;
- organizację przekazania dowodzenia batalionami radiotechnicznymi sąsiednim korpusom OFK na wypadek obywatelskich GP WRT korpusu i PSD /PPSD/, na którym znajdowała się grupa rezerwowa dowodzenia wydzielona ze sztabu korpusu;
- przeprowadzenie przedsięwzięć w zakresie ochrony przed środkami masowego rażenia;
- organizację tajnego dowodzenia wojskami radiotechnicznymi korpusu;
- organizację określonych oraz zdublowanych kanałów łączności dowodzenia.

Wysoki stopień odporności na zakłócenia radioelektroniczne radiolokacyjnego systemu korpusu osiąga się poprzez:

- wykorzystanie stacji radiolokacyjnych posiadających bloki przeciwwakłóceń;
- użycie radiolokacyjnych stacji pracujących w systemie wielokanałowym, lub posiadające możliwości przestrajania częstotliwości roboczych;
- wykorzystanie pelengacyjnej metody w wypadku stocowania przez nieprzyjaciela powietrznego intensywnych zakłóceń radioelektronicznych;

- zastosowanie ukrytego systemu postarunków radiolokacyjnych rozmieszczonych w rejonie działań bojowych korpusu posiadających w swoim wyposażeniu najnowszej konstrukcji stacje radiolokacyjne;
- przestrzeganie zasad maskowania radioelektronicznego;
- ciągłe i elastyczne współdziałanie z innymi organami rozpoznania nieprzyjaciela powietrznego;
- wykorzystanie łączności przewodowej oraz radiolinii;
- wysoki stopień wyszkolenia kadry osobowej wojsk radiotechnicznych korpusu.

Zapewnienie wysokiego stopnia sprawności eksploatacyjnej środków radiolokacyjnych oraz środków łączności radiowej osiąga się poprzez:

- wyposażeń oddziałów radiotechnicznych w dostateczną ilość środków radiolokacyjnych oraz środków łączności radiowej zabezpieczających stałą gotowość bojową;
- systematyczne przeprowadzenie prac profilaktycznych przewidziane programem instrukcji eksploatacyjnej sprzętu radiolokacyjnego i radiostacji;
- wyposażenie radiolokacyjnych postarunków wchodzących w skład radiolokacyjnego systemu korpusu rozmieszczonych w rejonach posiadających trudne warunki klimatyczne, w odpowiednie stacje radiolokacyjne dające pewność sprawności eksploatacyjnej. Kp. w rejonach wysokogórskich /ze względu na niskie ciśnienia atmosferyczne/ lub nadmorskich /ze względu na wysoki stopień wilgotności powietrza/.

Przeprowadzenie przedsięwzięć w zakresie obrony przed środkami masowego rażenia obejmuje:

- rozskrośwanie i maskowanie elementów ugrupowania WRT korpusu oraz wykonanie ukryć inżynierskich dla obiektów osobowych i aparatury wekaźnikowej;
- uprzedzenie o przygotowaniu przez przeciwnika wykonania uderzenia środkami masowego rażenia;
- powiadomienie wojsk radiotechnicznych korpusu o wykonaniu uderzenia środkami masowego rażenia;

- prowadzenie przez wojska radiotechniczne korpusu rozpoznania środków masowego rażenia;
- zaopatrzenie wojsk radiotechnicznych korpusu w środki zabezpieczające ochronę przed środkami masowego rażenia;
- przeprowadzenie przedsięwzięć sanitarno-profilaktycznych;
- likwidację skutków uderzenia środkami masowego rażenia.

Organizacja przedsięwzięć obejmujących utrudnianie, rozpoznanie radioelektroniczne osiąga się poprzez:

- utrudnianie przeciwnikowi utrzymanie danych dotyczących organizacji radiolokacyjnego systemu korpusu;
- ukrycie od rozpoznania przeciwnika taktyczno-techniczne dane RLS oraz ich przeznaczenia będących w wyposażeniu radiolokacyjnego systemu korpusu;
- ukrycie pracujących stacji i radiolokacyjnych posernie inicjujących pracę posterunków radiolokacyjnych całego óserientacji przeciwnika z organizacją systemu radiolokacyjnego.

Wykonalnie tych przedsięwzięć powinno zapewnić ukrycie przed rozpoznaniem radioelektronicznym przeciwnika dyslokacji oraz podstawowych parametrów stacji radiolokacyjnych, takich jak:

- zakres roboczych częstotliwości;
- charakterystyki promieniowania impulsów;
- kody rozpoznania radiolokacyjnego;
- możliwości obrony przed zakłóceniami czynnymi i biernymi;
- przeznaczenie i metody użycia sprzętu radiolokacyjnego.

Organizowanie radiolokacyjnego systemu korpusu w zależności od specyfiki rejonu działań bojowych powinna uwzględnić geograficzne, klimatyczne i inne warunki panujące w danym rejonie.

Specjalnego uwzględnienie wymagają warunki organizacji systemu radiolokacyjnego na terenach górskich oraz w rejonie przybrzeżnym /pratyfektoryn/.

Podczas organizacji radiolokacyjnego systemu wykrywania, powiadomiania i naprowadzania korpusu należy uwzględnić w rejonie górskim /podgórnym/ następujące warunki:

- trudność wyboru pozycji, odpowiadających wymaganiom normalnej pracy stacji radiolokacyjnych;
- konieczność prowadzenia rozpoznania nieprzyjaciela powietrznego nie tylko nad górami, ale także i w dolinach i przełęczach;
- zmniejszenie się odległości wykrywania celów powietrznych przez stacje radiolokacyjne z powodu dużych kątów zakrycia;
- znaczne zakłócenie wskazań w stacjach radiolokacyjnych pochodzących od przedmiotów terenowych;
- obniżenie wytrzymałości elektrycznej poszczególnych bloków aparatury radiolokacyjnej oraz spadki mocy agregatów spalino-prądowców z powodu spadku ciśnienia atmosferycznego /szczególnie w rejonach wysokogórskich/;
- ograniczoną sieć dróg;
- ograniczone możliwości wykorzystania łączności przewodowej;
- niedostępność dojazdu do szeregu rejonów, na których prowadzone są postawki w ciągu określonego czasu w roku /szczególnie zimą i wiosną/.

Wobec powyższych warunków należy:

- organizować bardziej zwarte ugrupowanie środkami radiotechnicznymi;
- wykorzystywać pod pozycje stacji radiolokacyjnych miejsca panujące nad wierzchołkami gór;
- używać radiolokacyjne stacje, wymagające niedużych płaszczyzn pod ich pozycje oraz posiadające dobrą obronę przed zakłóceniami biernymi, natomiast w rejonach wysokogórskich, aby mogły pracować w warunkach zmniejszonego ciśnienia atmosferycznego;
- szeroko wykorzystywać środki łączności radiowej oraz radiolinie;
- magazynować na radiolokacyjnych postawkach rozmieszczonych szczególnie w rejonach wysokogórskich zapasy żywności, materiałów MPS, zapasowych zespołów spalino-prądowców oraz ZIP i innych środków technicznego zabezpieczenia.

W rejonach przygranicznych /przyfrontowych, nadmorskich/ należy uwzględnić:

- zabezpieczenie intensywnego dyktowania środków radiolokacyjnych. W związku z tym należy przewidzieć dla nich zwiększone składki osobowe oraz zwiększone zużycie sprzętu radiolokacyjnego, rezerwy silnikowe, części zamiennych dla stacji radiolokacyjnych i materiałów MPB;
- posiadać zwiększone odwoły środków radiolokacyjnych oraz innych środków celem uzupełnienia strat wynikłych w czasie prowadzenia działań bojowych;
- stałe utrzymanie maskowania oraz inżynierskiego urządzenia pozycji.

Oprócz tego powinno się zwrócić szczególną uwagę na organizację ścisłego współdziałania z wojskami radiotechnicznymi OP wojsk, WOP oraz jednostkami rozpoznania radiotelelektronicznego. Ponadto powinien być zorganizowany skryty system posterunków radiolokacyjnych oraz w wypadku możliwości wykorzystania morskich dozorców radiolokacyjnych, radiolokacyjny system wykrywania i zabezpieczenia działań rodzajów wojsk korpusu składający się z:

- systemu posterunków radiolokacyjnych rozwiniętych w całym rejonie działań bojowych;
- systemu skrytych i koczujących posterunków,

organizację wojska radiotechnicznego korpusu. W skład wojsk radiotechnicznych korpusu wchodzi samodzielnie bataliony radiotechniczne, które są podstawowymi taktycznymi oddziałami. Korpus OTK może posiadać od 2 do 4 batalionów. Skład wojsk radiotechnicznych korpusu nie jest stałym, zależy on od następujących czynników:

- wielkości rejonu działań bojowych korpusu oraz ważności obiektów w nim rozmieszczonych;
- organizacji radiolokacyjnego pola z nakanoną ciągłą dolną granicą;
- ilości i ugrupowania oddziałów lotnictwa myśliwskiego;
- roli i miejsca, jakie zajmuje korpus w ogólnym systemie OPK.

Oprócz tego, skład wojsk radiotechnicznych korpusu OFK zależy od taktyczno-technicznych możliwości stacji radiolokacyjnych, znajdujących się na uzbrojeniu oddziałów radiotechnicznych oraz ukierunkowania terenu.

Dla każdego samodzielnego batalionu radiotechnicznego wchodzącego w skład wojsk radiotechnicznych korpusu wyznacza się rejon obserwacji, wielkość którego zależy jest od:

- ważności rejonu, nad którym organizuje się pole radiolokacyjne z nakazaną dolną granicą;
- ilości posiadanych posterunków radiolokacyjnych;
- ilości oddziałów lotnictwa myśliwskiego i w związku z tym wymaganej ilości zorganizowania punktów naprowadzenia.

W związku z tym ugrupowanie bojowe wojsk radiotechnicznych korpusu OFK składa się z:

- ugrupowania bojowego samodzielnych batalionów radiotechnicznych;
- ugrupowania samców radiotechnicznych;
- ugrupowania głównego posterunku wojsk radiotechnicznych korpusu, które wspólnie rozmieszczone jest na stanowiskach dowodzenia korpusu.

Taktyczno-operacyjny odwód środków radiotechnicznych może być zorganizowany:

- ze środków radiolokacyjnych znajdujących się w magazynach zapasów niestanowionych korpusu;
- ze środków znajdujących się na posterunkach radiolokacyjnych, których zabranie nie osłabi zorganizowanego pola radiolokacyjnego lub nie osłabi możliwości bojowych batalionu radiotechnicznego.

Odwód taktyczno-operacyjny może być zorganizowany w składzie:

- trzy-cztery posterunki radiolokacyjne /w każdym RLP 2 RLS/;
- sześć-osiem radiostacji średniej mocy.

Wielkość taktyczno-operacyjnego odwodu ustanowiono umownie. Ponieważ do tej pory nie było takiego sposobu prowadzenia działań bojowych przez wojska OFK, wobec tego są trudności w dokładnym określeniu wielkości odwodów wykorzystując nawet do tego celu ściśle metody matematyczne.

Wychodzi się z założenia, że określając możliwości prawdopodobieństwa uszkodzenia /zniszczenia/ stacji radiolokacyjnej przez pojedynczy samolot, można w dość znacznym stopniu tolerancji to określić w stosunku do odpowiednio nasycanego RLS ugrupowania.

Organizując ugrupowanie wojsk radiotechnicznych korpusu OIK należy wziąć pod uwagę możliwości bojowe pojedynczego samodzielnego batalionu radiotechnicznego w zakresie:

- organizacji radiolokacyjnego pola z nakazaną ciągłą óciną granicą;
- zdolności informacyjnej;
- zabezpieczenia ilości jednoczesnych naprowadzeń lotnictwa myśliwskiego.

1. Możliwości samodzielnego batalionu radiotechnicznego w zakresie organizacji radiolokacyjnego pola:

a/ ugrupowanie radiolokacyjnych posterunków w wariancie kwadratu

Lp	Nakaza- na dolna granica radio- lokacyj- nego pola w m.	Zasięg stacji radiolokacyjnych w km			Odległość między RLP w km przy poszczegól- nych typach RLS				Średnie odległ. między RLP w km/	Radiolokacyjne pole orga- nizowane przez poszczególne RLS w km ²				Średnie pole radiolo- kacyjne organiz. przez RLP w km ²	Radiolok. pole wy- krywania organiz. przez sbrt w km ²	Radiolok. pole ha- prowadzenia organizo- wane przez sbrt w km ²	Wielkość rejonu wykrywa- nia sbrt w km	Wielkość strefy naprowa- dzania sbrt w km
		P-25	Jawor	P-12	P-35	Jawor	P-12	Przy zabezp. napr. P-35		P-25	Jawor	P-12	Przy zabezp. naprowa- dzania					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
1	500	60	70	40	84	98	56	67	73	7200	9800	3200	4610	6152	30760	23050	150x200	150x160
2	1000	80	100	63	112	140	91	89	108	12800	120000	28450	8200	12340	61700	41000	200x310	200x205
3.	1500	100	120	85	140	168	119	112	135	20000	28800	14450	1280	19013	95065	64000	300x320	200x320

b/ ugrupowanie radiolokacyjnych posterunków w wariancie trójkąta

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
4	500	60	70	40	102	119	68	82	93	9360	12740	4160	6090	8088	40440	30450	200x220	150x200
5	1000	80	100	65	136	170	110	110	130	16640	26000	10990	10650	16070	80350	53250	270x300	200x265
6	1500	100	120	85	170	204	145	136	164	26000	37440	18790	16640	24720	133600	83200	300x440	270x300

Uwaga: obliczone dane w tabeli dla sbrt zakładają, że batalion posiada 5 posterunków radiolokacyjnych.

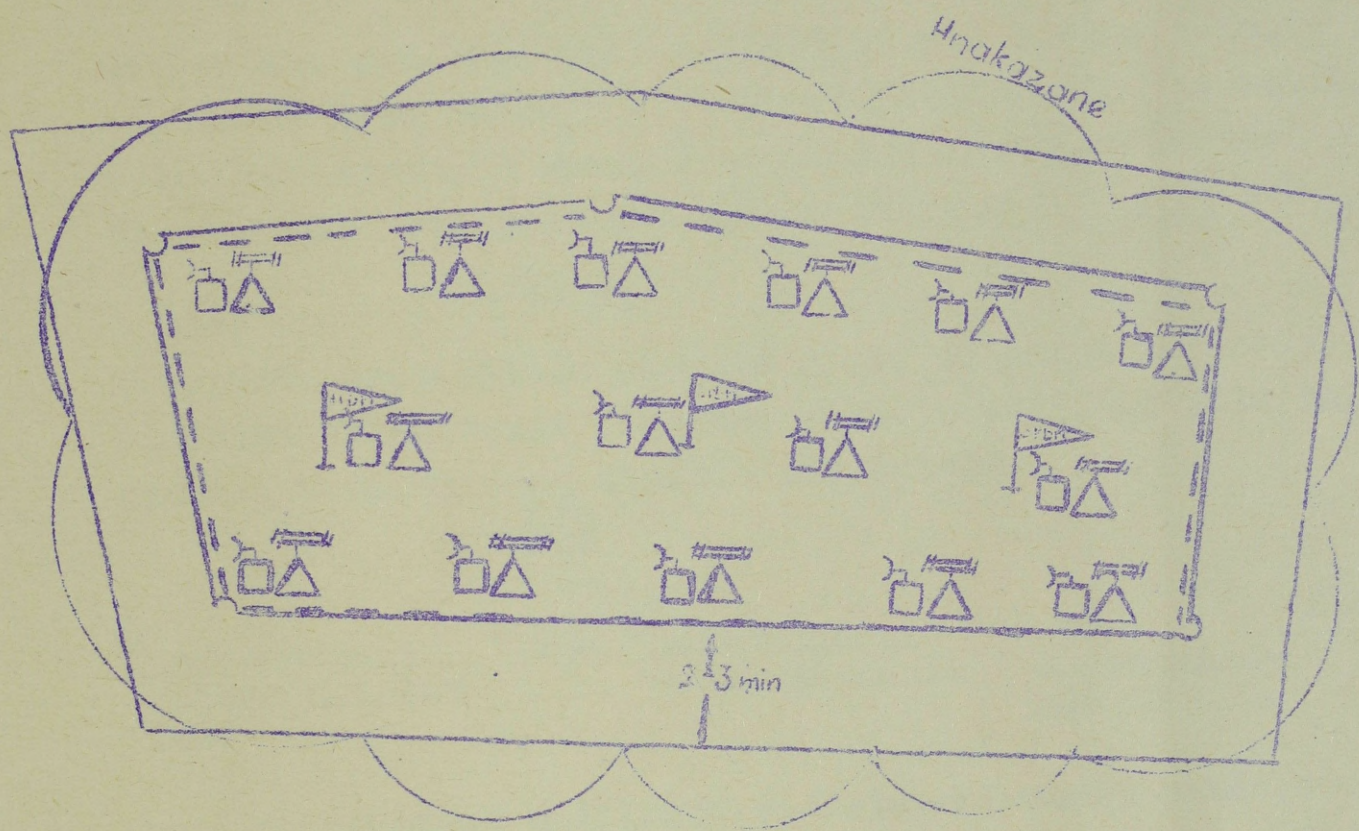
Znając możliwości organizacji radiolokacyjnego pola wykrywania i naprowadzenia oddziału radiotechnicznego z zakazaną dolną granicą można określić skład wojsk radiotechnicznych korpusu.

Za podstawę do określenia składu wojsk radiotechnicznych w zakresie organizacji radiolokacyjnego pola bierze się wielkość przydzielonego rejonu działań bojowych korpusu oraz zakazaną ciążą dolną granicę radiolokacyjnego pola.

Oprócz wielkości przydzielonego rejonu działań bojowych, należy brać pod uwagę jeszcze zewnętrzną strefę, która konieczna jest ze względu na realizację współdziałania między wojskami radiotechnicznymi sąsiednich korpusów OPK w zakresie:

- * przekazywania i przyjmowania celów powietrznych;
- * przekazywania i przyjmowania samolotów myśliwskich w wypadku działania ich na maksymalny zasięg.

Przez realizację przekazywania i przyjmowania celów powietrznych i samolotów własnych lotnictwa myśliwskiego uzyskuje się ciągłość prowadzenia obiektów powietrznych nad obszarem kraju. Wielkość zewnętrznej strefy współdziałania zależy od szybkości lotu celów powietrznych i samolotów myśliwskich. Cele powietrzne oraz samoloty własne powinny być przekazane na 2-3 min. dolotu do linii rozgraniczenia korpusu przez WRT sąsiednich KOPK. Przyjęcie celów powietrznych i samolotów własnych przez wojska radiotechniczne korpusu powinno odbyć się od zewnętrznej strony linii rozgraniczenia także na 2-3 min. dolotu do linii rozgraniczenia. Wobec powyższego wielkość faktycznej strefy radiolokacyjnej na zakazanej dolnej granicy powinna być taka, jaka przedstawiona jest na rys. nr 1.

Rys. Nr 4.

W związku z tym wielkość radiolokacyjnej strefy wojsk radiotechnicznych korpusu można określić wzorem:

$$S_{\text{rejonu działań bojowych KOPK}} + \frac{1}{2} S_{\text{współdziałania WRT KOPK}} = S_{\text{WRT KOPK}} / \text{km}^2 /$$

Oczywiście wielkość pola współdziałania będzie zależna od szybkości lotu celów powietrznych. Zakładając, że szybkość celów powietrznych wynosi $V = 900 \text{ km/godz.}$, wobec tego w ciągu 1 min. cel przaloci 15 km. Wówczas $S_{\text{współdz.}} = V_{\text{celu}} \cdot t_{\text{min}}$
 $\times 2-3 \text{ min} = 30 - 45 \text{ km.}$

W wypadku postawienia zadania przed wojskami radiotechnicznymi organizacji ciągłego radiolokacyjnego pola naprowadzania, wówczas $S_{\text{WRT KOPK}}$ określa się wzorem:

$$S_{\text{naprowadzania rejonu działań KOPK}} * \frac{1}{2} S_{\text{naprowadzania współdziałania}} = S_{\text{WRT naprowadzania KOPK}} / \text{km}^2 /$$

Ilość potrzebnych oddziałów radiotechnicznych zabezpieczających organizację pola radiolokacyjnego w nakazaną dolną granicę określa się za pomocą wzoru:

$$\frac{S_{\text{WRT KOPK}}}{S_{\text{obsz. nak.}}} = N$$

Gdzie N - ilość potrzebnych oddziałów radiotechnicznych

Przykład

$$S_{\text{WRT KOPK}} = 250 \times 350 \text{ km}$$

Dolna nakazana granica pola radiolokacyjnego = 500 m

wobec tego

$$N = \frac{97500 \text{ km}^2}{23050 \text{ km}} = \text{ok. } 4 \text{ szrt}$$

Na dokonaniu oceny pod względem możliwości organizacji radiolokacyjnego pola przez oddziały, następnym etapem w zakresie organizacji radiolokacyjnego systemu korpusu jest wybór pozycji dla posterunków radiolokacyjnych. Wybór pozycji pod posterunki radiolokacyjne składa się z dwóch etapów:

1. Ustalenie systemu rozmieszczenia posterunków radiolokacyjnych według mapy;
2. Wybór pozycji pod stacje radiolokacyjne bezpośrednio w rejonie wybranych na podstawie mapy przez specjalnie wydzielone grupy rekonesansowe.
3. Wybór miejsc dla głównych posterunków oddziałów radiotechnicznych.

Po dokonaniu wyboru przez grupy rekonesansowe pozycji dla RLP oraz dla poszczególnych RLS, dane te nanosi się na mapy 1:25000, które po przeanalizowaniu zostają przedstawione do zatwierdzenia dowódcy korpusu /bądź zostają przesłane do zatwierdzenia do sztabu armii/.

Mogą być wypadki, że wybranie miejsc i rozmieszczenia RLP dokonywane jest przez sztab nadrzędny, tj. przez sztab armii /DW OKK/.

Zdolność informacyjna wojsk radiotechnicznych korpusu OKK

Pod pojęciem zdolności informacyjnej wojsk radiotechnicznych korpusu należy rozumieć możliwość jednoczesnego prowadzenia wszystkich obiektów powietrznych działających w rejonie działań bojowych korpusu oraz opracowania ilości meldunków o sytuacji powietrznej. Następnie przekazania ich w kierunkach łączności meldowania i powiadamiania w ciągu jednej minuty.

Zdolność informacyjna wojsk radiotechnicznych korpusu zależy od

- ilości posiadanych oddziałów radiotechnicznych;
- ilości posiadanych kanałów łączności meldowania i powiadamiania;
- sposobu pracy głównego posterunku RT korpusu;
- stanu wyszkolenia składu osobowego.

Zdolność informacyjna wojsk radiotechnicznych korpusu ustala się w zależności od:

- wielkości rejonu działań bojowych korpusu;
- taktyki działań nieprzyjaciela powietrznego;
- możliwości pokonywania rejonu działań bojowych korpusu;

Zdolność informacyjna wojsk radiotechnicznych korpusu powinna być tak ustalona, aby istniała możliwość prowadzenia wszystkich celów powietrznych oraz przekazania ich w kanałach łączności meldowania i posiadania z wymaganą dyskretnością, zabezpieczającą działania aktywnych środków. W związku z tym normy taktyczno-operacyjne opracowane na podstawie realnych możliwości prawdopodobnego przeciwnika powinny być możliwe do wykonania przez GP WRT korpusu. GP WRT korpusu powinno być obliczone na możliwość prowadzenia maksymalnej ilości celów powietrznych i samolotów własnych, jaka może wykonywać loty podczas prowadzenia działań bojowych.

Zabezpieczenie ilości jednoczesnych naprowadzeń lotnictwa myśliwskiego pod względem radiolokacyjnym.

Zagadnienie zabezpieczenia ilości jednoczesnych naprowadzeń lotnictwa myśliwskiego pod względem radiolokacyjnym obejmuje:

- wydzielenie ilości wskaźników przez samodzielne oddziały radiotechniczne na posterunkach radiolokacyjnych;
- posiadanie ilości aparatury retranslacji danych radiolokacyjnych typu RL-30;
- zabezpieczenie przez posterunki radiolokacyjne retranslacji danych dla aparatury RL-30 zamontowanej na PPN.

Oceniając możliwości zabezpieczenia naprowadzania lotnictwa myśliwskiego przez wojska radiotechniczne korpusu sumuje się możliwą ilość wydzielonych wskaźników. Następnie na podstawie przyjętych norm w zakresie ilości dokonywanych naprowadzeń z jednego wskaźnika szef wojsk radiotechnicznych z nawigatorem korpusu uzgadnia możliwości.

3. Praca szefostwa wojsk radiotechnicznych korpusu OFK podczas planowania użycia bojowego wojsk radiotechnicznych

Planowanie użycia bojowego wojsk radiotechnicznych korpusu OFK wykonuje szefostwo wojsk radiotechnicznych na podstawie wytycznych dowódcy korpusu OFK. Wykonuje się je w czasie pokojowym z wypracowaniem całej dokumentacji bojowej,

którą następnie doprowadza się do wykonania obrot. Na podstawie dokumentacji wypracowanej w okresie pokojowym wojska radiotechniczne korpusu ORK prowadzą działania bojowe w okresie zagrożenia oraz w początkowym okresie wojny. Planowanie działań bojowych dla wojsk radiotechnicznych obejmuje:

- analizę sytuacji oraz przygotowanie propozycji na wykorzystanie wojsk radiotechnicznych;
- rozpracowanie dokumentów bojowych do planu działań bojowych oraz punktów do rozkazu bojowego dowódcy korpusu;
- doprowadzenie dokumentów bojowych samodzielnym batalionem radiotechnicznym;
- przygotowanie rejonu działań bojowych dla rozwinięcia wojsk radiotechnicznych zgodnie z zamiarem prowadzenia działań bojowych w zakresie wybranych zasadniczych i zapasowych pozycji dla posterunków radiolokacyjnych;
- przeprowadzenie przegrupowania wojsk;
- organizację dyżurów na głównych posterunkach wojsk radiotechnicznych;
- taktyczne i taktyczno-operacyjne szkolenie oficerów RTT i składów osobowych głównych posterunków;
- organizację radiolokacyjnego zabezpieczenia działań bojowych wojsk korpusu;
- organizację współdziałania;
- organizację powiadamiania;
- organizację łączności przy pomocy wydziału łączności oraz tajne dowodzenie;
- rozpracowanie i przeprowadzenie przedsięwzięć w zakresie bojowego, specjalnego oraz materiałowego zabezpieczenia wojsk.

Wytyczne dowódcy korpusu ORK dla szefa RTT dotyczące wykonania dokumentacji planowania na prowadzenie działań dla wojsk radiotechnicznych obejmują:

- wnioski z oceny przeciwnika;
- zamiar na prowadzenie działań bojowych dotyczący poszczególnych kierunków operacyjno-powietrznych oraz rejonów, w których skupiony będzie główny wysiłek obrony;

- zadania oddziałom wojsk radiotechnicznych korpusu;
- możliwości do organizacji składów odwodów radiotechnicznych oraz miejsca ich rozmieszczenia w rejonie działań korpusu;
- taktyczno-operacyjne przedsięwzięcia zabezpieczenia działań bojowych;
- organizację dowodzenia;
- terminy gotowości bojowej dla wojsk korpusu.

Po otrzymaniu wytycznych od dowództwa korpusu szef wojsk radiotechnicznych przystępując do opracowania dokumentów bojowych wraz z oficerami szefostwa powinien:

- prawidłowo ocenić zadania stojące przed wojskami radiotechnicznymi korpusu;
- wszechstronnie i dokładnie ocenić sytuację bojową;
- postawić zadania dla wydziału szkolenia oraz technicznego i eksploatacji w zakresie wypracowania propozycji na użycie wojsk radiotechnicznych.

Podczas oceny sytuacji szef wojsk radiotechnicznych powinien rozpatrzyć następujące czynniki:

a) w stosunku do przeciwnika:

- możliwości nieprzyjaciela w zakresie użycia jednoczesnej ilości środków napadu powietrznego;
- prawdopodobne kierunki operacyjno-powietrzne nieprzyjaciela oraz ilości działających na nich jednocześnie sił przeciwnika, tj. samolotów i bezpilotowych środków;
- sposób działania nieprzyjaciela w celu pokonania systemu OP korpusu w dzień i w nocy;
- taktyczno-techniczne możliwości środków napadu powietrznego nieprzyjaciela;
- możliwości stosowania przez nieprzyjaciela powietrznego manewru przeciwradiolokacyjnego, używanego podczas podejścia do stref wykrywania stacji radiolokacyjnych oraz rubieży działania lotnictwa myśliwskiego i stref ognia artylerii rakietowej;
- możliwości w zakresie obezwładnienia systemu wykrywania, powiadamiania i naprowadzania przez przeciwnika

poprzez stosowanie przeciwdziałania radioelektronicznego;

- możliwy charakter działań przeciwnika na pozycje posterunków radiolokacyjnych oraz system dowodzenia wojskami radiotechnicznymi korpusu.

b/ w stosunku do wojsk własnych:

- skład wojsk korpusu oraz ich ugrupowanie /urządzenie lotnictwa myśliwskiego, ugrupowanie artylerii rakietowej i lufowej oraz radioelektroniczne przeciwdziałania i rozmieszczenia elementów dowodzenia wojskami korpusu/;
- możliwości bojowe składów wojsk radiotechnicznych w zakresie organizacji radiolokacyjnego pola wykrywania i naprowadzania z nakazaną dolną granicą oraz wykrywania i prowadzenia celów powietrznych na maksymalnych pułapach działania nieprzyjaciela powietrznego;
- skuteczne zabezpieczenie działań bojowych wojsk korpusu w rejonie działań bojowych, szczególnie na najbardziej zagrożonych kierunkach operacyjno-powietrznych;
- możliwości w zakresie jednoczesnego prowadzenia celów powietrznych i samolotów własnych przez GP sbt i GP WRT korpusu;
- możliwości w zakresie meldowania danych o sytuacji powietrznej oraz przekazywania danych o jednocześnie działających celach powietrznych w rejonie działań bojowych korpusu i na podejściach w sieciach powiadomienia;
- możliwości środków dowodzenia zabezpieczających ciągłe i pewne dowodzenie wojskami radiotechnicznymi;
- możliwości prowadzenia działań w warunkach zakłóceń radioelektronicznych;
- rozmieszczenie sztabów, wojsk i obiektów, które należy powiadomić o nieprzyjacielu powietrznym oraz możliwości utrzymywania z nimi ciągłej łączności;
- urządzenie pod względem inżynierskim zasadniczych i zapasowych GP sbt i WRT korpusu oraz pozycji posterunków radiolokacyjnych;

- możliwości samodzielnych batalionów radiotechnicznych w zakresie przeprowadzenia remontów sprzętu radiolokacyjnego oraz jego naprawy;
- bojowe i specjalne zabezpieczenie wojsk;
- stan oraz możliwości materiałowo-technicznego zabezpieczenia działań.

e/ w stosunku do sąsiadów:

- wpływ sąsiadów na wykonanie zadań przez wojska radiotechniczne korpusu;
- realizacja wspólnych zadań z wojskami radiotechnicznymi sąsiednich korpusów OIK oraz związków operacyjnych sąsiednich systemów państw socjalistycznych;
- z których lotnisk oraz jakie siły lotnictwa myśliwskiego mogą być wprowadzone do walki w rejon korpusu z sąsiednich korpusów OIK oraz z sąsiednich państw socjalistycznych;
- możliwe warianty organizacji współdziałania oraz zagadnienia podlegające uzgodnieniu;
- możliwości wykorzystania danych o nieprzyjacielu powietrznym, uzyskanych od sąsiadów oraz ich wpływ na wykonanie zadań przez wojska korpusu;
- potrzebna ilość kanałów łączności /lub posiadane kanały łączności/, konieczne dla organizacji współdziałania;
- na których OP WRT sąsiadów konieczne jest posiadanie oficerów współdziałania zabezpieczających właściwą realizację współdziałania oraz wstępne informowanie o sytuacji powietrznej oraz sposobach działania nieprzyjaciela powietrznego.

đ/ analiza warunków terenowych i meteorologicznych:

- charakter terenu oraz jego wpływ na wykonanie zadań postawionych przed wojskami radiotechnicznymi korpusu;
- stan pogody wpływający na działania bojowe oraz materiałowo-techniczne zabezpieczenie wojsk.

Po wyjaśnieniu zadania postawionego przez dowódcę korpusu oraz po dokonaniu wszechstronnej analizy, szef wojsk radiotechnicznych korpusu stawia zadania przed oficerami szefostwa w zakresie wypracowania propozycji dotyczących bojowego wykorzystania wojsk radiotechnicznych.

Wydziałowi szkolenia w zakresie:

- składu i ugrupowania samodzielnych oddziałów radiotechnicznych;
- zadań oraz głównych wysiłków dla poszczególnych oddziałów radiotechnicznych, do czasu rozpoczęcia działań, jak również po rozpoczęciu działań bojowych;
- zadania wojska radiotechnicznego w zakresie prowadzenia radiolokacyjnego rozpoznania nieprzyjaciela powietrznego;
- terminy gotowości bojowej dla samodzielnych oddziałów radiotechnicznych wchodzących w skład RT korpusu;
- zadania zabezpieczające działania bojowe poszczególnych rodzajów wojsk korpusu;
- współdziałanie pomiędzy oddziałami radiotechnicznymi wewnątrz korpusu;
- współdziałanie pomiędzy wojskami radiotechnicznymi sąsiednich korpusów OTR oraz sąsiednich państw socjalistycznych;
- przedsięwzięcia zabezpieczające żywotność radiolokacyjnego systemu korpusu oraz składy odwodów sił i środków radiotechnicznych.

Wydziałowi technicznemu i eksploatacji w zakresie:

- wykorzystania środków radiolokacyjnych celem zabezpieczenia wykrywania celów na małych i stratosferycznych wysokościach na poszczególnych pozycjach RLP;
- wykonanie manewru stacjami radiolokacyjnymi w celu poprawienia ugrupowania;
- sposób zapatrywania oddziałów radiotechnicznych w części zamienne dla środków radiotechnicznych oraz agregatów spalinowo-prądowców;
- organizacja remontu oraz przeglądów profilaktycznych.

Do wypracowaniu propozycji przez wydział szkolenia oraz wydział techniczny i eksploatacji i następnie po przeanalizowaniu ich przez szefa wojsk radiotechnicznych, melduje dowódcy propozycje radiolokacyjnego zabezpieczenia działań bojowych korpusu. Propozycje dotyczą:

- możliwości wojsk radiotechnicznych korpusu w zakresie organizacji radiolokacyjnego pola wykrywania i naprowadzania;

- ugrupowania sił i środków radiotechnicznych w rejonie działań bojowych;
- wykonania manewru siłami i środkami;
- realizacji przedsięwzięć zabezpieczających żywotność systemu wykrywania, powiadamiania i naprowadzania korpusu;
- zabezpieczenia działań bojowych wojsk korpusu przez WRT;
- sposoby wykorzystania środków radiolokacyjnych podczas zwalczania celów powietrznych na małych i stratosferycznych wysokościach oraz w warunkach zakłóceń radioelektronicznych;
- stan środków radiolokacyjnych oraz zapas części zamiennych dla stacji radiolokacyjnych oraz agregatów prądotwórczych;
- terminów osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez oddziały radiotechniczne.

Na podstawie przyjętej przez dowódcę korpusu OPE decyzji użycia bojowego wojsk radiotechnicznych, szef wojsk radiotechnicznych z oficerami szefostwa wypracowuje dokumenty bojowe w zakresie organizacji i planowania działań bojowych. Dokumenty wykonuje w ścisłym powiązaniu i współdziałaniu z szefostwami:

- lotnictwa myśliwskiego;
- artylerii;

oraz oddziałem zaopatrzenia materiałowo-technicznego korpusu i innymi służbami wchodzącymi w skład sztabu korpusu.

Szefostwo wojsk radiotechnicznych korpusu wykonuje następujące dokumenty:

1. Zarządzenie o organizacji i prowadzeniu działań bojowych przez WRT korpusu.
2. Mapę ugrupowania WRT z wykreśleniem pól radiolokacyjnych według określonych wysokości.
3. Grafiki dyżurów pracy bojowej stacji radiolokacyjnych.
4. Schemat powiadamiania.
5. Plan wyprowadzenia spod uderzenia /manewr środkami radiolokacyjnymi/.

Oprócz tego szefostwo opracowuje punkty do rozkazu bojowego dowódcy korpusu dotyczące wojsk radiotechnicznych.

1. Punkty do rozkazu bojowego dowódcy korpusu dotyczące wojsk radiotechnicznych.

W nich ujmuje się następujące zagadnienia:

- główne zadania oraz skład wojsk radiotechnicznych korpusu;
- wyznaczenie rejonu obserwacji dla samodzielnych oddziałów radiotechnicznych z jednoczesnym postawieniem dla nich zadań bojowych;
- miejsca rozmieszczenia głównych posterunków oraz sztabów oddziałów radiotechnicznych;
- miejsca rozmieszczenia pułkowych punktów naprowadzania lotnictwa myśliwskiego;
- zasadnicze i zapasowe lotniska lotnictwa myśliwskiego korpusu, z którymi oddziały radiotechniczne zobowiązane są zabezpieczyć naprowadzanie;
- miejsca rozlokowania posterunków radiolokacyjnych z wyszczególnieniem typów stacji radiolokacyjnych;
- miejsca rozmieszczenia głównych posterunków sąsiadów, z którymi zorganizowane jest współdziałanie;
- środki radiolokacyjne rozmieszczone bezpośrednio w pobliżu rejonu obserwacji sąsiadów, z którymi jest zorganizowane współdziałanie;
- składy odwodów oraz ich miejscorozmieszczenia;
- organizacja dowodzenia;
- zapasowe pozycje dla posterunków radiolokacyjnych.

2. Zarządzenie szefa wojsk radiotechnicznych korpusu.

W zarządzeniu szefa wojsk radiotechnicznych detalizuje się zadania dla poszczególnych oddziałów radiotechnicznych. Oprócz tego w nim umieszcza się to wszystko czego brak jest w rozkazie bojowym dowódcy korpusu, a posiada zasadnicze znaczenie dla wojsk radiotechnicznych.

Zarządzenie obejmować powinno następujące zagadnienia:

- szczegółowe zadania dla sbrt wynikające z rozkazu bojowego dowódcy korpusu;
- charakterystykę spodziewanych nalecia nieprzyjaciela powietrznego oraz wypływające stąd przedsięwzięcia przewidziane do wykonania przez sbrt w zakresie

- wydzielenia radiolokacyjnych stacji celem wykrywania i ciągłego prowadzenia celów powietrznych na małych i stratosferycznych wysokościach;
- sposób przestawiania stacji radiolokacyjnych w wypadku stosowania przez nieprzyjaciela zakłóceń radioelektronicznych;
- organizacji pracy w warunkach zakłóceń radioelektronicznych;
- sposobów pracy sił w warunkach nalotów zmasowanych;
- wyznaczenie radiolokacyjnych posterunków na których rozwija się retranslacyjną aparaturę RI-30 i na jakie SD przeprowadza się retranslację tych danych;
- sposób wykonania przebazowania przez posterunki radiolokacyjne na pozycje zapasowe oraz drogi, po których powinno nastąpić przebazowanie;
- szczególne wytyczne w zakresie realizacji współdziałania
- posiadanie zapasu części zamiennych dla środków radiotechnicznych i agregatów spalinowo-prądotwórczych dla zabezpieczenia nakazanego czasu pracy;
- dyslokacja skrytych posterunków radiolokacyjnych oraz sposób ich wykorzystania;
- sposób wykorzystania koczujących i pozornych posterunków radiolokacyjnych;
- sygnały wprowadzenia grafiku wzmocnionego dyżurwania oraz czas osiągnięcia gotowości bojowej.

Zarządzenie podpisywane jest przez dowódcę korpusu oraz przez szefa wojsk radiotechnicznych korpusu OTK.

3. Mapę ugrupowania wojsk radiotechnicznych:

Na mapę nanosi się następujące elementy:

- granice państwowe;
- linie rozgraniczenia rejonu działań bojowych korpusu;
- linie rozgraniczenia między batalionami radiotechnicznymi;
- miejsca rozmieszczenia głównych posterunków wspólnie z FPSD;
- stanowiska dowodzenia lotnictwa myśliwskiego;

- lotniska zasadnicze i zapasowe;
- miejsca rozmieszczenia posterunków radiolokacyjnych z wyszczególnieniem typów radiolokacyjnych stacji przy pomocy znaków umówionych;
- radiolokacyjne posterunki lub stacje innych rodzajów wojsk;
- rozmieszczenie odwołów;
- zasięgi wykrywania radiolokacyjnego systemu korpusu od 500 m do wysokości stratosferycznych rzędu 16.000-20.000 m;
- wyciąg z planu zachowania ciągłości dowodzenia.

Oprócz tego na mapę mogą być naniesione:

- wnioski z oceny sytuacji bojowej;
- skład wojsk radiotechnicznych i ich uzbrojenie;
- organizacja dowodzenia;
- możliwości bojowe, które wykonane mogą być w postaci tabelarycznej.

4. Schemat powiadamiania.

Jest to graficznym dokumentem określającym organizację powiadamiania wojsk, obiektów i organów OTK oraz zainteresowanych wojsk i sztabów rozlokowanych w rejonie działań bojowych korpusu.

Na schemat powiadamiania nanosi się:

- główny posterunek wojsk radiotechnicznych korpusu /SW/;
- stanowiska dowodzenia oddziałów wojsk korpusu;
- centralne stanowiska dowodzenia dowódcy wojsk OTK;
- stanowiska dowodzenia sąsiadnych korpusów OTK;
- stanowiska dowodzenia sąsiadnych systemów państw socjalistycznych, z którymi się współdziała;
- stanowiska dowodzenia /sztaby/ zainteresowanych rodzajów wojsk;
- obiekty i organy OTK podlegające powiadamianiu;
- umowne oznaczenia kanałów i linii łączności.

Schemat powiadamiania wykonywać się powinno wspólnie z zainteresowanymi szefostwami wraz z szefem wydziału operacyjnego

i szefem wydziału łączności korpusu. Schemat powinien być opracowany na okres pokojowy oraz okres zagrożenia i działań bojowych.

Schemat podpisuje szef wojsk radiotechnicznych korpusu i szef wydziału łączności, po czym zostaje zatwierdzony przez szefa sztabu.

5. Plan zachowania ciągłości dowodzenia.

Szefostwo wojsk radiotechnicznych opracowuje część planu dotyczącego zachowania ciągłości dowodzenia siłami i środkami wojsk radiotechnicznych, który jest częścią składową planu zachowania ciągłości dowodzenia siłami i środkami korpusu. Plan rozpracowuje się na wypadek obciążenia zasadniczych i zapasowych stanowisk dowodzenia korpusu lub PPSD /PSD/.

Plan określa:

- sposób przekazania i przyjęcia dowodzenia;
- sygnały przekazania i przyjęcia dowodzenia;
- sposoby wydzielenia grup rezerwowych na poszczególnych PPSD /PSD/ ze składu sztabu korpusu oraz wyposażenia jej w odpowiednią dokumentację;
- schemat organizacji łączności;
- sposób przekazania i przyjęcia RLP oraz sposób przekazywania danych z rozpoznania radiolokacyjnego.

Plan zachowania ciągłości dowodzenia podpisuje szef wydziału operacyjnego, po czym zostaje zatwierdzony przez szefa sztabu korpusu. Oprócz części tekstualnej opracowuje się na mapie część graficzną.

6. Grafiki wzmocnionego dyżurwania środków radiotechnicznych:

Grafiki określa typy, powrót oraz czas pracy stacji radiolokacyjnych w zakresie prowadzenia rozpoznania radiolokacyjnego w ciągu całej doby w oddziałach radiotechnicznych.

Grafiki wzmocnionego dyżurwania powinny być uzgodniane z wojskami radiotechnicznymi sąsiednich korpusów OPK. Praca stacji radiolokacyjnych na poszczególnych RLP może być rozpracowana w 2-3 wariantach. Przy grafiku wymienia się sygnały dotyczące przejścia do pracy w wariantach wzmocnionego dyżurwania.

Oprócz tego wydział techniczny i eksploatacji opracowuje grafik przeglądów profilaktycznych, w którym ujęty jest czas przeprowadzenia przeglądów i związanych z tym czynności. Grafik podpisany jest przez szefa WRT korpusu, po czym zostaje zatwierdzony przez dowódcę korpusu. Dokumenty bojowe wypracowane przez szefostwo wojsk radiotechnicznych dotyczące planowania i prowadzenia działań bojowych powinny być aktualizowane. Wypracowanie nowej dokumentacji bojowej następuje w wypadku:

- otrzymania nowych zadań przez korpus;
- zmiany ugrupowania bojowego wojsk korpusu;
- zmiany ugrupowania wojsk radiotechnicznych korpusu w związku z wykorzystaniem nowego sprzętu radiolokacyjnego lub technicznych środków dowodzenia;
- zmiany ugrupowania środków napadu nieprzyjaciela wpływające zasadniczo na działania wojsk radiotechnicznych korpusu, lub zmiany taktyki działań środków napadu powietrznego.

Za każdym razem po wprowadzeniu zmian w dokumentacji bojowej WRT korpusu zmiany te doprowadza się do podległych oddziałów radiotechnicznych w celu uaktualnienia ich dokumentacji bojowej.

Zabezpieczenie działań bojowych wojsk radiotechnicznych korpusu OPK

Zabezpieczenie działań wojsk radiotechnicznych korpusu ma na celu umożliwienie im wykonania zadania we wszystkich warunkach sytuacji bojowej.

Obejmuje ono:

- zabezpieczenie bojowe;
- zabezpieczenie inżynieryjne;
- zabezpieczenie specjalne;
- zabezpieczenie materiałowo-techniczne.

Zabezpieczenie działań wojsk radiotechnicznych szef wojsk radiotechnicznych organizuje wspólnie z szefami służb wchodzącymi w skład sztabu korpusu.

1. Zabezpieczenie bojowe obejmuje:

- obserwację nieprzyjaciela naziemnego /morskiego/;
- ochronę i obronę elementów uzbrojenia bojowego celem odparcia napadu nieprzyjaciela naziemnego;
- obronę przed środkami masowego rażenia.

2. Zabezpieczenie inżynierskie obejmuje:

- wykonanie ukryć dla sprzętu radiolokacyjnego, składu osobowego RLK oraz sztabu i pododdziałów sztabu sztab;
- budowę dróg i konserwację dróg dojazdowych;
- budowę i urządzenie pozycji obronnych przed naziemnym nieprzyjacielem;
- wykonywanie przedsięwzięć maskujących.

3. Specjalne zabezpieczenie działań obejmuje:

- oblot stacji radiolokacyjnych;
- kontrola za przestrzeganiem ustalonego reżimu lotów własnego lotnictwa.

Oblot stacji radiolokacyjnych obejmuje kompleks przedsięwzięć przeprowadzanych w celu ustalenia faktycznych stref wykrywania RLK, skalowanie goniometrów oraz sprawdzenia określenia dokładności wysokości.

Oblot wykonuje się dla stacji radiolokacyjnych metrowego i decymetrowego zakresu, które otrzymały wojska radiotechniczne z remontu, bądź bezpośrednio od przemysłu lub z innych źródeł.

Szef wojsk radiotechnicznych korpusu w ramach specjalnego zabezpieczenia powinien:

- zaplanować oblot stacji radiolokacyjnych przez samoloty korpusu;
- zaplanować kontrolę przygotowania składu osobowego i stacji radiolokacyjnych do dokonania oblotu;
- skontrolować przeprowadzenie oblotu oraz opracowanie materiałów i dokumentacji po wykonaniu oblotu;
- kontrolować praktyczne wykorzystanie rezultatów oblotu oddziałami radiotechnicznymi.

Kierowanie oblotem stacji radiolokacyjnych odbywa się z RD korpusu.

Kontrolę w zakresie przestrzegania ustalonego reżimu lotów przez własne samoloty osiąga się poprzez współpracę wojsk radiotechnicznych ze służbą ruchu lotniczego, która dostarcza następujące dane o:

- ustalonym reżimie lotów nad rejonem działań bojowych;
- wykazywaniu lotów przez samoloty własne z podaniem taktycznego czasu startu i lądowania;
- wykonywaniu lotów przez samoloty specjalnie ważne z podaniem faktycznego czasu startu i lądowania.

4. Materiałowo-techniczne zabezpieczenie działań bojowych obejmuje:

- zaopatrywanie oddziałów radiotechnicznych w sprzęt radiolokacyjny, części zamienne dla sprzętu radiotechnicznego, agregatów spalinowo-prądowórczych i samochodów;
- zaopatrzenie w sprzęt strzelecki, saperski, chemiczny, medyczny oraz materiały EPS, umundurowanie i żywność;
- zaopatrzenie w sprzęt łączności¹ inny.

Planowanie zaopatrzenia materiałowo-technicznego dokonywane jest przez szefa zaopatrzenia korpusu przy bezpośredniej współpracy z szefem WRT korpusu oraz innymi szefami służb.

IV. PRZEWADZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH PRZEZ WOJSKA RADIOTECHNICZNE KORPUSU OPK

Działaniami bojowymi wojsk radiotechnicznych korpusu OPK dowodzi szef wojsk radiotechnicznych na podstawie decyzji dowódcy KOK z głównego posterunku /SD/ wojsk radiotechnicznych. Główny posterunek wojsk radiotechnicznych jest częścią składową stanowiska dowodzenia korpusu. Główny posterunek opracowywuje meldunki o sytuacji powietrznej na podejściach do rejonu działań bojowych oraz w rejonie działań. Następnie zabezpiecza dowódcy na planszetach przedstawienie aktualnej sytuacji powietrznej. Schemat GP załącznik nr 1.

GP WRT korpusu w zakresie dowodzenia wykonuje:

- kierowanie działaniami bojowymi podległych batalionów radiotechnicznych;
- kierowanie zabezpieczeniem działań bojowych oddziałów lotnictwa myśliwskiego, artylerii raketowej i lufowej oraz przeciwdziałania radioelektronicznego.

W zakresie opracowywania danych o sytuacji powietrznej i jej przekazywania:

- wtórną identyfikację obiektów powietrznych oraz wtórną analizę sytuacji powietrznej;
- meldowanie danych o sytuacji powietrznej na OSD dowódcy wojsk OPK;
- powiadamianie w radiowych sieciach powiadamiania o sytuacji powietrznej w rejonie działań bojowych korpusu oraz na podejściach do rejonu działań.

W zakresie współdziałania:

- realizację współdziałania z siłami i środkami WRT sąsiednich korpusów OPK;
- realizację współdziałania ze związkami taktycznymi lub taktyczno-operacyjnymi sąsiednich systemów państw socjalistycznych;
- kontroli przestrzegania ustalonego reżimu lotu przez samoloty własne lub samoloty planowe wykonujące lot według zamówienia.

Szef wojsk radiotechnicznych korpusu dowodząc działaniami bojowymi odpowiedzialny jest za terminowe wykrycie celów powietrznych i samolotów własnych oraz zabezpieczenie ich działań w rejonie działań bojowych korpusu.

Terminowe wykrycie celów powietrznych osiąga się poprzez pracę dyżurnych środków radiolokacyjnych korpusu. Pracę dyżurnych środków radiolokacyjnych szef wojsk radiotechnicznych powinien tak zorganizować, aby zabezpieczyć pewne i niezawodne wykrycie w ciągu całej doby celów powietrznych od nakazanych wysokości na maksymalnych odległościach od rejonu działań bojowych.

W związku z tym, że osiągnięcie powodzenia wykrycia, powiadamiania oraz zabezpieczenia działań bojowych wojsk korpusu, osiąga się przez racjonalne dowodzenie siłami i środkami radiotechnicznymi, proces dowodzenia należy rozpatrywać kolejno etapami.

1-szy etap - Środki napadu powietrznego znajdują się na dalekich podejściach do rejonu działań bojowych korpusu. Etap ten charakteryzuje się tym, że:

- dane o nieprzyjacielu powietrznym otrzymuje z sieci powiadamiania GSD dowódcy wojsk OFK;
- dane o nieprzyjacielu otrzymuje się na poszczególnych kierunkach operacyjno-powietrznych od współdziałających sąsiadów.

W związku z tym szef wojsk radiotechnicznych powinien:

- powiadomić dowódcę korpusu o działaniach nieprzyjaciela powietrznego na podejściach do rejonu działań bojowych;
- otrzymane współrzędne od sąsiadów o celach powietrznych przekazać w radiowych sieciach powiadamiania;
- zarządzić gotowość bojową dla podległych oddziałów radiotechnicznych;
- sprawdzić stan łączności z podległymi oddziałami;
- otrzymać dane od oficerów współdziałania przebywających na GP sąsiadów o charakterze nalotu oraz sposobie działań nieprzyjaciela powietrznego;
- zapoznać się z tablicą gotowości do działań lotnictwa myśliwskiego oraz artylerii rakietowej i lufowej;

- określić czas dolotu do strefy wykrywania nieprzyjaciela powietrznego;
- postawić zadania dla pododdziałów radiotechnicznych w zakresie ilości włączenia środków ze wskazaniem typów i posterunków oraz czasu;
- przeanalizowanie w tym okresie wydanych zarządzeń przez dowódcę korpusu.

2-gi etap - Środki napadu powietrznego znajdują się na podejściach do strefy wykrywania środków radiotechnicznych sbrt. Etap ten charakteryzuje się tym, że:

- na podstawie działania nieprzyjaciela powietrznego można wstępnie określić zamiar przeciwnika odnośnie kierunków przełamania systemu OFK;
- określone są pełne charakterystyki poszczególnych celów powietrznych;
- znane są sposoby stosowania przez nieprzyjaciela manewru przeciwradiolokacyjnego.

W związku z tym szef wojsk radiotechnicznych powinien:

- postawić zadania przed składem osobowym GP WRT w zakresie:
 - dowodzenia podległymi oddziałami;
 - opracowania danych o sytuacji powietrznej oraz przestrzegać określonej dyskretności;
- zameldować dowódcy korpusu swoją decyzję dotyczącą sposobu wykorzystania środków radiolokacyjnych. Po uzyskaniu zatwierdzenia, doprowadzić ją do wykonania w oddziałach radiotechnicznych;
- sprawdzić czas dolotu celów powietrznych do strefy wykrywania;
- poinformować dowódców oddziałów radiotechnicznych o decyzji dowódcy korpusu dotyczącej użycia lotnictwa myśliwskiego /ile podrywa się samolotów z każdego pułku, w jakich będą znajdować się strefach oraz jakie mają zadanie/ oraz artylerii raketowej i lufowej;
- poinformować dowódców oddziałów o sposobie działań nieprzyjaciela powietrznego i wykonywaniu przez niego manewru przeciwradiolokacyjnego.

3-ci etap - Środki napadu powietrznego wykonują loty w granicach rejonu działań bojowych korpusu.

W tym etapie szef wojsk radiotechnicznych korpusu powinien:

- śledzić za prawidłowością numeracji celów powietrznych;
- śledzić za ciągłością prowadzenia celów powietrznych oraz samolotów myśliwskich;
- kontrolować aktualność danych o sytuacji powietrznej otrzymywanej od sbrt oraz nanoszenie tych danych na planszet zbiorczy sytuacji korpusu;
- w wypadku stosowania przez nieprzyjaciela powietrznego zakłóceń radioelektronicznych analizując sytuację powietrzną wskazywać do zniszczenia dowódcy korpusu samolotów stosujących zakłócenia radioelektroniczne;
- kontrolować realizację powiadamiania i meldowania danych o sytuacji powietrznej;
- analizować sposób działania nieprzyjaciela powietrznego;
- prowadzić ewidencję działań bojowych wojsk radiotechnicznych korpusu;
- stawiać dowódcom oddziałów zadania w zakresie wykrywania nowych celów powietrznych, znajdujących się na podejściach do stref wykrywania;
- kontrolować realizację współdziałania między oddziałami radiotechnicznymi;
- stawiać zadania oficerom współdziałania w zakresie przekazywania i przyjmowania celów i samolotów własnych przez GP WRT korpusu;
- znać ilość działających celów powietrznych oraz samolotów własnego lotnictwa myśliwskiego;
- korygować przekazywanie danych o celach powietrznych i własnych samolotach przez GP oddziałów celem odciążenia ich kanałów łączności.

4-ty etap - Środki napadu powietrznego przechodzą rejon działań bojowych korpusu lub wychodzą z rejonu działań.

W tym etapie szef wojsk radiotechnicznych korpusu powinien:

- postawić zadania oddziałom radiotechnicznym śledzenia za celami powietrznymi na maksymalny zasięg środków radiotechnicznych;
- przekazać cele powietrzne sąsiadnim wojskom radiotechnicznym przez oficerów współdziałania;
- śledzić za działalnością celów powietrznych w rejonie działań sąsiadów;
- doprowadzić samoloty lotnictwa myśliwskiego na lotniska lądowania;
- przeanalizować sytuację powietrzną, po czym wyłączyć z pracy część środków radiotechnicznych lub przejść do pracy grafkowej;
- zlecić opracowanie materiałów sprawozdawczych lub meldunku sprawozdawczego;
- określić stopień gotowości bojowej dla oddziałów.

Rozpatrując wyżej wymienione etapy dowodzenia, kolejność ta zawsze będzie mogła być charakterystyczną dla wojsk radiotechnicznych korpusu II rzutu operacyjnego wojsk OPK. Dla wojsk radiotechnicznych I rzutu nie będzie 1 i 2 etapu z tego powodu, że będą one pierwszymi, które wykryją nieprzyjaciela powietrznego. W związku z tym w przygranicznych /przyfrontowych/ i przy morskich rejonach praca środków radiotechnicznych odbywa się według specjalnego grafiku wzmocnionego dyżurowania.

W wypadku wykrycia obiektu powietrznego natychmiast określa się jego przynależność. W wypadku braku sygnału obiekt powietrzny numeruje się jako cel powietrzny i traktuje się jego jako cel powietrzny do czasów przechwycenia przez własne myśliwce nawet w wypadku, gdy był własnym planowym samolotem, o których ruch lotniczy nie ma dostatecznie pewnych danych. W danym wypadku szef wojsk radiotechnicznych ocenia pierwsze otrzymane dane o obiekcie powietrznym. W wypadku działania samolotów rozpoznawczych /identyfikuje się ich na podstawie sposobu działań/, wojska radiotechniczne korpusu wykrywając ich na czas oraz prowadząc je bez przerw powinny nie dopuścić do rozpoznania radiolekacyjnego systemu i jego możliwości. W tym celu samoloty rozpoznawcze należy prowadzić minimalną ilością stacji radiolekacyjnych z takich pozycji, które są znane przeciwnikowi. Nie wolno w tym wypadku przestraszać stacji radiolekacyjnych nawet w wypadku stosowania przez

nich zakłóceń radiotelegraficznych. WRT korpusu podczas prowadzenia działań bojowych zwracają szczególną uwagę na wykrywanie i prowadzenie celów powietrznych na małych i stratosferycznych wysokościach.

Działanie na małych i stratosferycznych wysokościach nieprzyjaciela powietrznego jest szczególnie dla niego wygodne ze względu na trudność wykrywania go oraz prowadzenia. Wobec tego cała działalność wojsk radiotechnicznych skupia się głównie na wykrywania celów na małych wysokościach /do 1000 m/ oraz stratosferycznych wysokościach /powyżej 12000 m/. Na średnich wysokościach nie wynikają specjalne trudności w zakresie pewnego wykrycia i ciągłego śledzenia. Podczas działania celów powietrznych na małych wysokościach celem wykrycia ich i prowadzenia bez przerw należy:

- organizować pracę dyżurnych środków radiolokacyjnych zabezpieczających wykrycie na małych wysokościach;
- postawić na czas zadania oddziałem radiotechnicznym w zakresie nacelowania przez nich środków radiotechnicznych;
- wykorzystać radiolokacyjne stacje posiadające najlepsze możliwości w tym zakresie;
- wykorzystywać dane obserwacji wzrokowej.

Celem wykrywania celów lecących na wysokościach stratosferycznych należy wykorzystywać kompleks środków radiolokacyjnych centymetrowego i metrowego zakresu posiadających duże pułapy wykrywania. Należy wyznaczyć w radiolokacyjnym systemie korpusu stacje radiolokacyjne w poszczególnych batalionach, które szczególnie zadanie miałyby w zakresie wykrywania i prowadzenia celów stratosferycznych. Wyznaczając do tego rodzaju prowadzenia obserwacji stacje radiolokacyjne należy brać pod uwagę:

- ich taktyczno-techniczne możliwości;
- pozycje, na których są rozwinięte stacje i pozytywnie wpływają na ukształtowanie się wiązek w celu wykrywania obiektów na wysokościach stratosferycznych.

W każdym wypadku szef wojsk radiotechnicznych przybywając na GP WRT jest obowiązany:

- szybko ocenić aktualną sytuację powietrzną, określić skład sił nieprzyjaciela powietrznego oraz możliwości wojsk radiotechnicznych korpusu w zakresie zabezpieczenia działań bojowych lotnictwa myśliwskiego oraz artylerii rakietowej i lufowej, następnie swoje wnioski i propozycje melduje dowódcy korpusu;
- kontroluje realizację powiadamiania przez skład osobowy głównego posterunku korpusu w sieciach powiadamiania;
- przeprowadza analizę zadań postawionych przez dowódcę korpusu w czasie działań bojowych;
- stawia zadania oddziałom radiotechnicznym zgodnie z decyzją dowódcy korpusu;
- podejmuje przedsięwzięcia zabezpieczające ciągłe prowadzenie wykrytych celów powietrznych;
- wzmacnia /w wypadku konieczności/ skład dyżurnych środków celem wykrycia na czas nowych celów powietrznych;
- wskazuje dyskretność przekazywania danych o sytuacji w kierunkach meldowania i sieciach powiadamiania;
- stawia zadania i koordynuje działaniami oddziałów radiotechnicznych;
- orientuje dowódców oddziałów radiotechnicznych o składzie sił lotnictwa myśliwskiego, które będzie działać w rejonie działań bojowych korpusu;
- systematycznie kontroluje treść meldunków o sytuacji powietrznej, określa porządek grupowania celów oraz narzuca sposoby prowadzenia działań bojowych w nalotach zmaszowanych;
- ciągle analizuje sytuację powietrzną i melduje dowódcy o każdym nowo wykrytym celu powietrznym, jego charakterystyce oraz wszystkich zmianach w sytuacji powietrznej;
- stanie gotowości bojowej wojsk radiotechnicznych korpusu;
- przygotowuje decyzję na odtworzenie naruszonego ugrupowania wojsk radiotechnicznych wykorzystując w tym celu odwód sił i środków radiotechnicznych;

- realizować poprzez wydawanie zarządzeń i poleceń współdziałanie z sąsiednimi wojskami radiotechnicznymi przez podległy personel GP WRT;
- podczas stosowania przez nieprzyjaciela powietrznego zakłóceń radioelektronicznych określać i wskazywać dowódcem oddziałów radiotechnicznych przedsięwzięcia mające na celu osłabienie działań zakłóceń na sprzęt radiolokacyjny;
- kontrolować prowadzenie celów + stosujących zakłócenia radioelektroniczne metodą pelengacyjną w oddziałach radiotechnicznych;
- przeprowadza przedsięwzięcia zabezpieczające uzupełnienie strat sprzętu i składu osobowego wojsk radiotechnicznych korpusu.

Praca dowodzenia wojskami radiotechnicznymi w czasie działań bojowych jest jednym z najbardziej złożonych i skomplikowanych czynności. Ta trudność polega między innymi na tym, że częste decyzje na użytek wojsk radiotechnicznych podejmuje grupa ludzi dowodząca działaniami bojowymi na GP WRT korpusu. Wobec tego osobowość szefa wojsk radiotechnicznych powinna być taka, aby była w stanie objąć w najkrótszym czasie całość zagadnień związanych z wykrywaniem, powiadamianiem oraz zabezpieczeniem działań bojowych wojsk korpusu.

OPRACOWAŁ:
cz.p.o. KIEROWNIK ZESPÓŁU TR

kpt. dypl. Edmund PIĄTKOWSKI

Wykonano w 15 egz.

Egz. nr. 1-15 Bibl. Szkol.

Wykonał kpt. Piątkowski

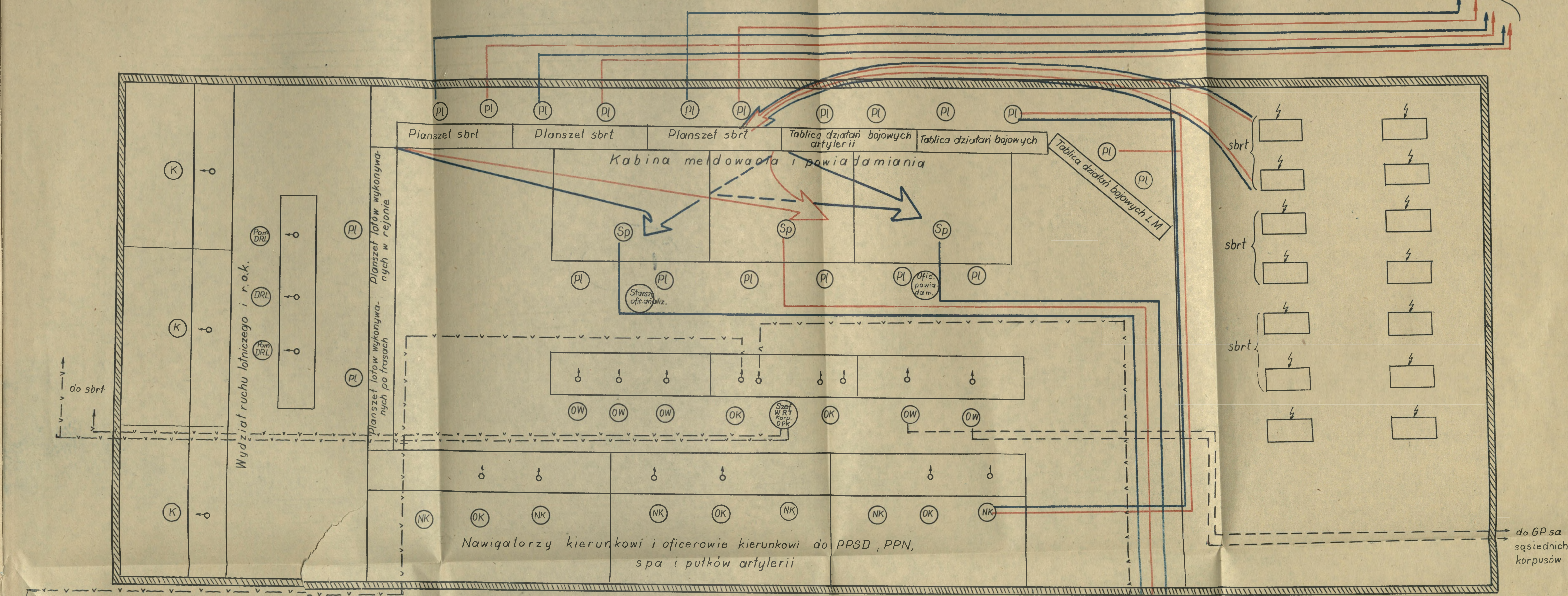
Druk GB dn. 27.07.64r.

Nr. ks. 01837/WT.-

Schemat GPWRT korpusu OPK

Załącznik nr 1

~~TAJNE~~
egz. nr...
ks. nr 01838/vw
od sbrt

Legenda

- - - - - Dane o celach powietrznych
- - - - - Dane o samolotach własnych
- - - - - Współdziałanie
- · · · · Dowodzenie

Wykonano 15 egz.
egz. nr 1-15/Biblioteka Tajna
ref. PIATKOWSKI kpt
ry. z. l. dn. 29.7.64

1

0

